



בְּהִנֵּלֶת

Beha'alotha

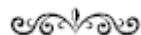
Bamidbar 8,1 – 12,16

B''H

Rišon/Kohen 8,1-14 -- Prvi Pozvanik/Koen
(poglavlje 8)

Vajedaber HAŠEM el-Moše lemor: daber el-Aharon veamarta elav beha'alotha

1 I progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 2 "Govori Aronu i reci mu: Kada pališ svjetionice, prema licu menore (svijećnjaka) će bacati svjetlo svoje sedam svjetionica." 3 Učini tako Aron - prema licu menore (svijećnjaka) zapali svjetionice, kao što VJEĆNI zapovjedi Mošeu, 4 A ovo je način izrade menore (svijećnjaka): kovanim radom od zlata, od njenog stabla pa do njenih cvjetova kovana je bila, prema prikazu koji je pokazao VJEĆNI Mošeu, tako je načinjena menora. 5 I progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 6 "Uzmi Levite od sinova Izraelovih i očisti ih. 7 I ovako će učiniti za njihovo očišćenje: Poškropi na njih vodu očišćenja i neka prijeđu britvom preko čitavog njihovog tijela; i neka urone svoje haljine i postat će čisti. 8 I uzet će mladog bika i njegov jestivi prinos, fino brašno umiješano s uljem. I drugoga mladog bika uzet ćeš za žrtvu za grijeh. 9 Dovest ćeš ih Levitima pred Šator sastanka i skupit ćeš čitavu zajednicu sinova Izraelovih. 10 Dovest ćeš Levite pred VJEĆNOG, a sinovi Izraelovi položit će svoje ruke na Levite, 11 I ljljat će Aron Levite (kao žrtvu) mahanjem pred VJEĆNIM, pred sinovima Izraelovim, i oni će biti za vršenje službe VJEĆNOM. 12 I Leviti će položiti svoje ruke na glave bikova, i odredit ćeš jednoga za *hatat* (žrtvu radi grijeha), i jednoga za *ola* (žrtvu paljenicu) VJEĆNOM, da učiniš pomirenje za Levite. 13 I postavit ćeš Levite pred Arona i pred njegove sinove i ljljat ćeš ih (kao žrtvu) mahanjem pred VJEĆNIM. 14 I odvojiti ćeš Levite od sinova Izraelovih, i Leviti će biti Moji,



Šeni/Levi 8,15-26 -- Drugi Pozvanik/Levi

Ve'aharej-hen javo'u haLevi'im la'avod et-Ohel Mo'ed vetiharta otam vehenafta otam tnufa.

15 Nakon toga će Leviti doći služiti u Šatoru sastanka. Ti ćeš ih očistiti i podići (kao žrtvu) mahanjem, 16 Jer su posve darovani Meni između sinova Izraelovih, umjesto onih što otvaraju utrobu, svih prvorodenaca sinova Izraelovih uzimam ih Sebi. 17 Jer meni pripadaju svi prvenci sinova Izraelovih bilo od čovjeka ili stoke, od dana kad sam udario sve prvorodence u zemlji egipatskoj, ja sam ih posvetio Sebi. 18 I ja sam uzeo Levite umjesto svih prvorodenaca sinova Izraelovih. 19 Dao sam Levite kao dar Aronu i njegovim sinovima između sinova Izraelovih, da obavljaju službu za sinove Izraelove u Šatoru sastanka, i da učine pomirenje za sinove Izraelove, tako da ne zadesi pošast sinove Izraelove, kad se približe Svetištu." 20 Moše i Aron i sva zajednica sinova Izraelovih učiniše (tako) s Levitima. sinovi Izraelovi učiniše sve kako VJEĆNI bješe zapovjedio Mošeu za Levite. 21 Leviti očistiše sebe i oprase svoje haljine. Aron ih podiže (kao žrtvu) mahanjem pred VJEĆNIM, i Aron učini pomirenje za njih da ih očisti. 22 Potom Leviti dodoše da vrše službu u Šatoru sastanka pred Aronom i sinovima njegovim. Učinili su im upravo kako je VJEĆNI zapovjedio Mošeu za Levite. 23 I progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 24 "Ovo vrijedi za Levite: Od dvadeset i pet godina naviše on će ući u službu da radi u Šatoru sastanka. 25 Od pedeset godina povući će se od te službe i neće više



raditi. 26 On će služiti sa svojom braćom u Šatoru sastanka kod vršenja dužnosti, ali on sam više neće vršiti službu. Tako ćeš učiniti s Levitima u vezi njihovih dužnosti."



Šliši 9,1-14 -- Treći Pozvanik

(poglavlje 9)

*Vajedaber HAŠEM el-Moše vemiđbar-Sinaj bašana hašenit lecetam me'erec
Micrajim bahodeš harišon lemor.*

1 I progovori VJEĆNI Mošeu u pustinji Sinaj, druge godine po izlasku iz zemlje egipatske, prvog mjeseca, rekavši: 2 "Sinovi Izraelovi neka slave Pesah u njegovo određeno vrijeme. 3 Uvečer četrnaestog dana ovoga mjeseca, slavit ćete ga u njegovo određeno vrijeme, po svim propisima i odredbama njegovim slavit ćete ga." 4 Moše reče sinovima Izraelovim, da učine (žrtvu) Pesah. 5 I oni učiniše (žrtvu) Pesah u prvom mjesecu, uvečer četrnaestog dana u pustinji Sinaj. Točno onako, kako je bio VJEĆNI zapovjedio Mošeu, učiniše sinovi Izraelovi, 6 A bijahu neki ljudi, koji bjehu obredno nečisti zbog mrtvaca, tako oni ne mogahu učiniti (žrtvu) Pesah u taj dan. Oni pristupiše Mošeu i Aronu u taj dan. 7 Ti ljudi mu rekoše: "Mi smo obredno nečisti zbog mrtvaca, zašto da budemo isključeni tako da ne prinesemo prinos VJEĆNOM u njegovo određeno vrijeme, sa svim sinovima Izraelovim?" 8 Moše im reče: "Čekajte, i čut ću što VJEĆNI zapovijeda za vas." 9 progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 10 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: Tko god od vas postane nečist zbog mrtvaca ili je na dalekom putovanju, bilo od vas ili vaših potomaka, on će učiniti (žrtvu) Pesah VJEĆNOM. 11 U drugom mjesecu, četrnaesti dan, uvečer, oni će to učiniti. Jesti će ga uz nekvasan kruh i gorko bilje. 12 Neće od toga ostaviti ništa do slijedećeg jutra i neće prelomiti nijedne od njenih kosti. Učinit će je po svim propisima u vezi (žrtve) Pesah. 13 Ali čovjek koji je čist i nije na putovanju, a propusti učiniti (žrtvu) Pesah, njegova duša će se odsjeći od njegovog naroda, jer nije donio prinos VJEĆNOM, u njegovo određeno vrijeme. Takav čovjek će nositi svoj grijeh. 14 Ako li stranac boravi kod vas i on učini (žrtvu) Pesah VJEĆNOM, po propisima u vezi (žrtve) Pesaha i njegovim uredbama on će ga učiniti. Isti zakon bit će vam za stranca kao i za onoga koji se rodio u zemlji."



Revi'i 9,15-10:10 -- Četvrti Pozvanik

*Uvejom hakim et-haMiškan kisa he'anah et-haMiškan le'ohel ha'edut uva'erev jihje
al-haMiškan kemar'e-eš ad-boker*

15 U dan, kad je bio podignut sveti Šator, pokri oblak prebivalište u Šatoru zakona, i bio je uvečer kao vatrica nad prebivalištem sve do jutra. 16 Tako ostade uvijek: Oblak ga je pokrivaо, i to noću kao oganj. 17 Istom kad bi se oblak podigao iznad Šatora, polazili bi sinovi Izraelovi, i gdje bi se spustio oblak, ondje bi se utaborili sinovi Izraelovi. 18 Tako bi sinovi Izraelovi polazili uvijek po zapovijedi VJEĆNOG i utaborili se također po zapovijedi VJEĆNOG. Dokle je god stajao oblak nad svetim prebivalištem, ostajali bi utaboreni. 19 I kad je oblak dugo vremena ostao nad prebivalištem, držali bi se sinovi Izraelovi naputka VJEĆNOG i ne bi polazili. 20 Bilo je, da je oblak ostao nad



prebivalištem samo malo dara. Na zapovijed VJEĆNOG oni bi tada postavljali tabor i na zapovijed bi VJEĆNOG opet polazili. 21 Bilo je također, da je oblak ostao samo od večera do jutra. Kad bi se onda oblak podigao ujutro, oni bi polazili. Ili bi ostao dan i noć. Kad bi se onda podigao oblak, polazili bi. 22 Ili kad bi ostao oblak dva dana ili mjesec dana ili još dulje vremena nad prebivalištem, onda bi i sinovi Izraelovi ostali utaboreni i ne bi polazili. Istom kad bi se podigao, polazili bi. 23 Po zapovijedi VJEĆNOG postavljali bi tabor, po zapovijedi VJEĆNOG polazili bi. Držali su se napukta VJEĆNOG, što je bio izašao od VJEĆNOG preko Mošea.

(poglavlje 10)

1 I progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 2 "Napravi sebi dvije trube srebrne. Napravi ih kovanim radom. One neka ti služe za to, da sazivaš zajednicu i da znak daješ za polazak tabora. 3 Čim se zatrubi na njih, neka se skupi sva zajednica kod tebe na ulazu u Šator sastanka. 4 Ako li se zatrubi samo na jednu, neka se skupe kod tebe knezovi, plemenski poglavari sinova Izraelovih. 5 Ako se zatrubi teruah (niz kratkih glasova), onda neka se kreću tabori, što leže prema istoku. 6 Ako li se zatrubi po drugi put teruah (niz kratkih glasova), onda neka se kreću tabori, što leže prema jugu. Neka se zatrubi teruah (niz kratkih glasova)u znak, da imaju poći. 7 Ima li se sazvati zajednica, onda trubite tekia (dugim glasom), ne teruah (niz kratkih glasova). 8 Samo sinovi Aronovi, svećenici, smiju trubiti na trube. Njihova je uporaba kod vas odredba, što vječito vrijedi za sva koljena. 9 Kad pođete u rat u zemlji svojoj protiv neprijatelja koji vas tlači, onda trubite teruah (niz kratkih glasova) na trube. Tada će vas se spomenuti VJEĆNI, B-g vaš, i spasit će vas od neprijatelja vaših. 10 I u dane veselja svojega, na svoje blagdane i mladi mjesec, trubite na trube kod svojih žrtava paljenica i žrtava mirotvornih, i bit će to na spomen pred vašim B-gom. Ja sam VJEĆNI, B-g vaš."



Hamiši 10,11-34 -- Peti Pozvanik

Vajehi bašana hašenit bahodeš hašeni be'esrim bahodeš na'ala he'an'an me'al

Miškan ha'edut.

11 U drugoj godini u drugom mjesecu, dvadesetoga u mjesecu, podiže se oblak iznad prebivališta zakona. 12 Tada podoše sinovi Izraelovi svojim redom iz pustinje Sinaj, i oblak se spusti u pustinji Paran, 13 Bilo je to prvi put, da podoše na zapovijed VJEĆNOG, što je bila izašla preko Mošea. 14 Najprije podje zastava tabora sinova Judinih sa svojim četama. Na čelu vojske njihove stajao je Nahšon ben Aminadav. 15 Pred vojskom plemena sinova Jisaharovih bio je Netanel ben Cuar. 16 Pred vojskom plemena sinova Zevulunovih bio je Eliav ben Helon. 17 Pošto je sveti Šator bio razložen, podoše i sinovi Geršonovi i sinovi Merarijevi, koji su imali nositi sveti Šator. 18 Tada podje zastava tabora Rubenova sa svojim četama. Pred vojskom njihovom bio je Elicur ben Šedeur. 19 Vojsku plemena sinova Šim'onnovih vodio je Šelumiel ben Curišadaj. 20 Pred vojskom plemena sinova Gadovih bio je El'jasaf ben Deuel. 21 Tada podoše sinovi Kohatovi, koji su imali nositi Presveto, do njihova dolaska bio je Šator već postavljen. 22 Tada podje zastava tabora sinova Efrajimovih sa svojim četama. Pred vojskom njihovom bio je Elišama ben Amihud. 23 Pred vojskom plemena sinova Menašeovih bio je Gamliel ben Pedahcur. 24 Pred vojskom plemena sinova Benjaminovih bio je Avidan ben Gid'oni. 25 Nato podje zastava tabora sinova Danovih sa svojim četama, koja je zaključivala sve tabore. Pred vojskom njihovom bio je Ahhiezer ben Amišada. 26

Pred vojskom plemena sinova Ašerovih bio je Pagiel ben Ohhran. 27 Pred vojskom plemena sinova Naftalijevih bio je Ahira ben Enan. 28 To je bio red, kojim podoče sinovi Izraelovi sa svojim četama. 29 Moše reče Hovavu, sinu Reuela Midjanca, tasta Mošeova: "Idemo sada u zemlju, za koju obeća VJEĆNI: 'Vama ču je dati.' Hajde s nama. Nagradit ćemo te bogato, jer je VJEĆNI obećao sinovima Izraelovim blagoslov." 30 A on mu odgovori: "Ne mogu ići s vama. Moram se vratiti u svoju domovinu i k svojoj rodbini." 31 I reče mu: "Ne ostavljam nas, jer kako ti znaš mjesta, gdje možemo taboriti u pustinji, budi nam savjetnik. 32 Ako podoče s nama, i tebe ćemo se bogato spomenuti blagoslovom, što će nam ga udijeliti VJEĆNI." 33 I tako podoče od gore VJEĆNOG, tri dana hoda. Kovčeg zavjeta VJEĆNOG išao je pred njima tri dana hoda, da bi im našao mjesto za odmor. 34 Oblak VJEĆNOG lebđio je nad njima po danu, kad su polazili iz tabora.



Šiši 10,35-11:29 -- Šesti Pozvanik

Vajehi binsoa ha'aron vajomer Moše kuma HAŠEM vejafucu ojeveha vejanusu mesan'eha mipaneha

И 35 I bio je, kad god je polazio kovčeg, Moše bi rekao: "Ustani, o VJEĆNI, i neka se rasprše neprijatelji tvoji, i neka pobjegnu pred tobom koji te mrze." 36 I kada bi se zaustavio, govorio bi: "Počini, o VJEĆNI, kod četa Izraelovih tisuća." **И**
(poglavlje 11)

1 Narod se počeo glasno tužiti pred VJEĆNIM, i to je bilo zlo u ušima VJEĆNOG. VJEĆNI to ču i planu gnjev njegov. Oganj, što je izlazio od VJEĆNOG, raspali se na njih i uništi jedan dio tabora. 2 Tada zavapi narod k Mošeu za pomoć. Kad se Moše pomoli VJEĆNOM, ugasi se oganj. 3 Prozva se to mjesto Tab'era, jer se je tamo bio raspalio na njih oganj, što je izlazio od VJEĆNOG. 4 I kad se je svjetina, što je bila među njima, polakomila za drugim jelima, stadoše sinovi Izraelovi opet jadikovati. Tužili su se: "Tko će nam dati da jedemo mesa? 5 Spominjemo se riba, što smo ih jeli u Egiptu zabadava, krastavaca i dinja, luka, crvenoga luka i češnjaka. 6 A sad nam je, da umremo. Ovdje nema upravo ništa. Oči nam ne vide ništa drugo osim mane." 7 Mana je bila kao sjeme korijandrovo i izgledala je poput kristala. 8 Narod je išao okolo i skupljao ju, mljeo ju na žrvnjima ili tucao u stupama, kuhao ju u loncima i pravio od nje kolače. Okus joj je bio kao okus kolača pripravljena s uljem. 9 Kad bi noću pala rosa na tabor, pala bi s njom i mana. 10 Kad je čuo Moše gdje narod jadikuje u porodicama svojim, svaki na ulazu u Šator svoj, gnjev Božji bio se žestoko raspalio zbog toga, i Mošeu je to bilo veoma žao. 11 Onda se je Moše potužio VJEĆNOM: "Zašto tako zlostavljaš slugu svojega, i zašto do mene tako malo držiš, da si mi naprtio teret brige za taj čitav narod? 12 Zar sam ja taj čitav narod nosio u krilu svojem i donio ga na svijet, da možeš od mene tražiti. Nosi ga u naručju svojem, kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju, koju sam obećao ocima njegovim? 13 Odakle da uzmem meso, da ga dam tomu čitavu narodu? Plaću preda mnom i vapiju: Daj nam mesa da jedemo. 14 Ja ne mogu više nositi brigu sam za taj čitav narod. To je suviše teško za me. 15 Ako misliš tako dalje postupati samnom, onda me radije odmah ubij, ako ti još stogod vrijedim, da ne gledam dulje nesreću svoju." 16 Tada zapovjedi VJEĆNI Mošeu: "Pozovi mi sedamdeset ljudi između starješina Izraelovih, za koje znaš, da su zreli ljudi i sposobni za službu poglavarsku. Dovedi ih k Šatoru sastanka. Tamo neka se postave s tobom, 17 Sići ču i tamo ču



govoriti s tobom i od duha, što počiva na tebi, uzet će i njima ga dati. Oni će s tobom dijeliti teret brige za narod. 18 A narodu reci: Posvetite se za sutra. Mesa čete dobiti i jesti. Glasno ste jadikovali pred VJEĆNIM i vapili: Tko će nam dati mesa da jedemo? U Egiptu imali smo dobro. VJEĆNI će vam eto dati mesa da jedete. 19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva, pet, deset ili dvadeset dana, 20 Nego čitavih mjesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, jer ste prezreli VJEĆNOG, koji je među vama, prezreli i pred njim jadikovali i tužili se: Zašto smo otišli iz Egipta." 21 Mojsije reče: "Šest stotina tisuća pješaka ima naroda, među kojim ja živim, a ti kažeš: 'Dat će im mesa da jedu čitav mjesec dana.' 22 Može li im se poklati toliko ovaca i goveda, da im bude dosta? Može li im se pohvatati sve ribe morske, da bude za njih dosta?" 23 A VJEĆNI odgovori Mošeu: "Zar je možda ruka VJEĆNOG preslab? Sad ćeš vidjeti, hoće li se moja riječ pred tobom ispuniti ili ne." 24 Nato izađe Moše, priopći narodu riječi VJEĆNOG i pozva sedamdeset starijih ljudi iz naroda. Postavi ih okolo Šatora. 25 Tada siđe VJEĆNI u oblaku i progovori s njim, uze onda od duha koji je živio u njemu, i dade ga sedamdesetorici sijedih ljudi. Čim se je bio duh spustio na njih, zapadoše oni u proročko ushićenje. To im se poslije ne dogodi više. 26 A dvojica od njih ostaše u taboru Jedan se zvao Eldad, drugi Medad i na njih se spustio duh. Pripadali su naime zapisanima, ali nisu bili izašli k Šatoru. I oni zapadoše u taboru u proročko ushićenje. 27 Jedan sluga otrča i javi Mošeu: "Eldad i Medad zapali su u taboru u proročko ushićenje." 28 Tada zamoli Jošua, sin Nunov, koji je od mladosti bio sluga Mošeov: "Gospodaru, Moše, zabrani im to." 29 A Mošeu mu reče: " Zar si vatren zbog mene? O, kad bi samo sav narod VJEĆNOG bio sastavljen od proroka. Kad bi VJEĆNI svima dao svojega duha."



Švi'i 11,30-12,16 -- Sedmi Pozvanik

Vaje'asef Moše el-hamahane hu veziknej Jisra'el

30 Nato se Moše vrati u tabor sa starješinama Izraelovim. 31 Tada se po zapovijedi VJEĆNOG podiže vjetar, koji nanese od mora prepelice i razasu ih nad taborom unaokolo dan hoda daleko na sve strane do dva lakta visoko od zemlje. 32 I narod se dade, te je čitav dan i čitavu noć i čitav idući dan hvatao prepelice. Tko je malo nakupio, imao ih je deset homera. Prostrijše ih tada okolo tabora, da se suše. 33 Još im nije bilo meso između zuba iščeznulo, a gnjev VJEĆNOG raspali se na narod. VJEĆNI udari narod veoma teškom kaznom. 34 Zato se prozva to mjesto Kivot Hata'ava (grobovi pohlepe), jer se tamo pokopa pohlepni narod. 35 Od Kivot Hata'ave pode narod dalje u Hacerot, i u Hacerotu ostaše.

(poglavlje 12)

1 Jednoga dana prekoriše Mirjam i Aron Mošea radi Kušitke, koju je bio uzeo sebi za ženu. On se je naime bio oženio ženom kušitskom. 2 Nadalje rekoše: "Zar je VJEĆNI govorio samo preko Mošea? Zar nije govorio i s nama?" To je čuo VJEĆNI. 3 A Moše bio je čovjek veoma blag, blaži od svih ljudi na zemlji. 4 Odmah reče VJEĆNI Mošeu, Aronu i Mirjam: "Podite sve troje u Šator sastanka." Dok su oni sve troje išli, 5 Siđe VJEĆNI u stupu oblaka, stade na ulazu Šatora i pozva Arona i Mirjam kad oboje dođoše, 6 Reče: "Čujte riječi moje. Kada je među vama prorok, onda se objavljujem ja, VJEĆNI, njemu u viđenju i govorim s njim u snu. 7 A tako ne biva s mojim slugom Mošeom. On je povjerenik u vodstvu cijele kuće moje. 8 S njim govorim od usta do usta. On smije gledati neskritu podobu i pojavu VJEĆNOG. Zašto se dakle ne pobojaste prekoriti slugu mojega Mošea?" 9 Nato se raspali gnjev



VJEĆNOG na njih, i on ode; 10 I oblak se udalji od Šatora. A Mirjam je bila najedanput od gube postala bijela kao snijeg. Kad se Aron okrenuo k njoj, nađe da je bila gubava. 11 Tada reče Aron Mošeu: "Ah, gospodaru, ne meći na nas grijeha, što ga počinismo tako ludo. 12 Nemoj, da ona bude kao mrtvo dijete, kojemu je tijelo već napola gnjilo, kad izađe iz krila majčina." 13 I Moše se pomoli glasno VJEĆNOM: "O B-že, ozdravi je opet." 14 VJEĆNI odgovori Mošeu: "Da joj je otac njezin pljunuo u lice, ne bi li se morala stidjeti sedam dana? Tako ima ona da sedam dana ostane isključena iz tabora, a poslije neka se opet primi natrag." 15 I Mirjam je sedam dana bila isključena iz tabora. A narod ne podje prije dalje, dokle Mirjam ne bi opet primljena. 16 Poslije toga narod krenu iz Hacerota i utabori se u pustinji Paran.



Maftir 12,14-16

Vajomer Adonaj el-Moše ve'aviha jarok jarak befaneha halo tikalem šiv'at jamim tisager šiv'at jamim mihuc lamahane ve'ahar te'asef

14 VJEĆNI odgovori Mošeu: "Da joj je otac njezin pljunuo u lice, ne bi li se morala stidjeti sedam dana? Tako ima ona da sedam dana ostane isključena iz tabora, a poslije neka se opet primi natrag." 15 I Mirjam je sedam dana bila isključena iz tabora. A narod ne podje prije dalje, dokle Mirjam ne bi opet primljena. 16 Poslije toga narod krenu iz Hacerota i utabori se u pustinji Paran.



Haftara - Beha'lothā

Zeharja 2,14 - 4,7

Roni vesimhi bat-Cijon ki hineni-va vešahanti veteheh neum-HAŠEM

(poglavlje 2)

10 "Raduj se i veseli se, kćeri sionska, jer evo, ja dolazim i stanovat će u twojoj sredini", govori VJEĆNI. 11 "I mnogi će narodi u onaj dan pristati uz VJEĆNOG i pripadat će mojemu narodu, i ja će stanovati u twojoj sredini." Tada ćeš spoznati, da me je poslao k tebi VJEĆNI CEVAOT. 12 I VJEĆNI će zaposjeti Judu kao svoj dio na svetome tlu i opet će izabratи Jerušalajim. 13 Sav svijet neka bude tih pred VJEĆNIM! Jer On ustaje iz svetoga stana svojega.

(poglavlje 3)

1 Tada mi dade da vidim velikoga svećenika Jošuu, kako stoji pred anđelom VJEĆNOG, dok je s desne njegove stajao Satan, da ga optuži. 2 VJEĆNI reče Satanu: " VJEĆNI neka ti naredi šutnju, Satan! VJEĆNI, koji je izabrao Jerušalajim, neka ti naredi šutnju! Nije li ovaj glavnja istrgnuti i ognja? 3 A Jošua je bio obučen u haljine prljave, kad je stajao pred anđelom. 4 Ovaj progovori onima, što su stajali pred njim: "Skinite s njega te prljave haljine!" A njemu reče: "Evo, oduzimam s tebe krivnju tvoju i oblačim te u svečane haljine!" 5 Onda zapovjedi. Metnite mu i čistu kapu na glavu!" Tada mu metnuše čistu kapu na glavu i obukoše mu haljine, a anđeo je tu stajao. 6 I anđeo VJEĆNOG dade Jošui ovo obećanje: 7 "Ovako veli VJEĆNI nad vojskama: 'Ako uziđeš, mojim putovima i uzdržiš ustanovu moju, tada ćeš upravljati hramom mojim i čuvati trijemove moje, i dat će ti slobodan pristup k ovima, što stoje ovdje. 8 Čuj, Jošua, veliki svećeničić; ti i drugovi tvoji, što sjede pred tobom, ti su ljudi, koji imaju znamenje: jer evo, ja će učiniti da dođe sluga moj, "mladica". 9 Jer gle, na kamen, koji sam metnuo pred Jošuu - na taj jedan kamen upravljen je sedam očiju - na njega će ja urezati crtež, govori VJEĆNI CEVAOT, i utamanit će krivnju one zemlje u jedan dan. 10 U onaj dan, govori VJEĆNI CEVAOT, pozivat ćeće jedan drugoga pod vinovu lozu i pod smokvu.

(poglavlje 4)

1 Tada anđeo, koji je govorio s mnom, probudi me opet kao čovjeka, koji se budi oda sna. 2 Upita me: "Što vidiš?" Ja odgovorih: "Vidim svijećnjak, sav zlata, i gore na njemu uljanicu. On ima sedam svjetionica, i sedam cijevi ide k svjetionicama, što su na njemu. 3 . Dvije masline stoje uz njega, jedna s desne strane svijećnjaka, a jedna mu lijeve." 4 Upitao sam anđela, koji je govorio s mnom: "Što znači to, gospodaru moj?" 5 Anđeo, koji je govorio s mnom, odgovori mi: "Zar ne znaš, što znači to?" Ja odgovorih: "Ne znam, gospodaru moj!" 6 Tada mi odgovori: "To je riječ VJEĆNOG Zerubavelu: 'Ne vojnom moći, niti silom, nego duhom mojim', veli VJEĆNI CEVAOT. 7 A tko si ti, goro velika? Pred Zerubavelom postat ćeš ravnica! On će iznijeti zaglavni kamen s radosnim poklikom: 'Blago njemu, blago!'"



Minha

Kriat Tora (Paraša Šlah)

Bamidbar 13,1-20

(poglavlje 13)

Vajedaber HAŠEM el-Moše lemor: šelah leha anašim

2 I progovori VJEĆNI Mošeu rekavši: 3 "Pošalji ljudе, da uhode zemlju kanaansku, koju ču dati sinovima Izraelovim. Pošljite od svakoga plemena po jednoga. Svaki od njih neka bude glavar." 4 I po zapovijedi VJEĆNOG posla ih Moše iz pustinje Paran. Svi su bill glavari sinova Izraelovih. 5 Ovo su im imena: Od plemena Rubenova Šamua ben Zakur; 6 Od plemena Šim'onova Šafat ben Hori; 7 Od plemena Judina Kalev ben Jefune; 8 Od plemena Jisaharova Jigal ben Josef; 9 Od plemena Efrajimova Hošea bin Nun; 10 Od plemena Benjaminova Palti, ben Rafu; 11 Od plemena Zevulunova Gadiel ben Sodi; 12 Od plemena Josefova, od plemena Menašeova Gadi ben Susi; 13 Od plemena Danova Amiel ben Gemali; 14 Od plemena Ašerova Setur ben Mihael; 15 Od plemena Naftalijeva Nahbi, ben Vofsi; 16 Od plemena Gadova Geuel ben Mahi. 17 To su imena ljudima, što ih posla Moše, da uhode zemlju. Tada dade Moše Hošeu bin Nunu ime Jošua. 18 Kad ih posla Moše, da uhode zemlju kanaansku, zapovjedi im: "Idite odavde preko Negeva. Onda se popnite na goru. 19 Pogledajte, kakva je zemlja i je li narod, što prebiva u njoj, jak ili slab, malen ili velik; 20 I kakva je zemlja, u kojoj prebiva, je li plodna ili neplodna; i kakva su mjesta, u kojima prebiva, jesu li u otvorenim taborima ili u tvrdim gradovima;



Alijot Rišon, Šeni te Šliši, preveo: Vatroslav Ivanuša
Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda

